

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระดำรัสว่า ทฤษฎีการมนุษย์ นับเป็นทฤษฎีที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศใดที่คนในชาติ มีความรู้ประเทศนั้น ย่อมมีความเจริญรุ่งเรือง ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนในชาติของตน โดยให้ความสำคัญต่อการให้การศึกษาแก่คนในชาติ เพราะการศึกษา คือ การพัฒนาให้คนมีความรู้ที่สามารถสร้างตนให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น สร้างชาติให้อยู่อย่างมีความสุขและรุ่งเรืองได้ ซึ่งการพัฒนาทฤษฎีการมนุษย์ควรต้องเริ่มต้นตั้งแต่ปฐมวัย เด็กจึงเป็นทฤษฎีการมนุษย์ที่มีค่ายิ่งเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความเป็นมนุษย์ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อนาคตของชาติจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก เด็กที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีพัฒนาการทุกด้านที่เหมาะสมกับวัยจะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เด็กในวัยเริ่มแรกของชีวิตหรือที่เรียกว่า “เด็กปฐมวัย” คือ วัยตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี จะเป็นระยะที่สำคัญที่สุดของชีวิต ทั้งนี้ เพราะพัฒนาการทุก ๆ ด้านของมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้ (เยาเวพา เคะเชคุปต์. 2542 : 12) ซึ่งในช่วงอายุ 0 – 4 ปี จะพัฒนาได้ถึงร้อยละ 50 จะเพิ่มอีกร้อยละ 30 ในช่วงอายุ 4 – 8 ปี และที่เหลืออีกร้อยละ 20 จะพัฒนาระหว่างอายุ 8 – 17 ปีโดยประมาณ (กรณี คุรุรัตน์. 2540 : 46) ดังนั้นการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมทักษะและพัฒนาการให้กับเด็กในช่วงนี้จึงมีความสำคัญมาก

นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดไว้ว่าเด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย และจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุขซึ่งการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยจึงควรให้เด็กเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิด การทดลอง ทำให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก

(สิริมา วิทยุโณนันทพงษ์. 2544 : 154) การพัฒนาเด็กในช่วงวัยนี้ควรจะเป็นการวางรากฐานความรู้ในด้านต่างๆ โดยเน้นการบูรณาการทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อเด็กได้แก่ ทักษะการเคลื่อนไหวทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะทางคณิตศาสตร์ และทักษะทางวิทยาศาสตร์พร้อมกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม โดยให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากที่กล่าวมาข้างต้นเด็กปฐมวัยควรเรียนรู้ผ่านการจัดประสบการณ์ที่หลากหลายอย่างเหมาะสมเพื่อเป็นรากฐานของการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะในแต่ละด้านอย่างเหมาะสม

ดังนั้นการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยจึงได้มีการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย จากการศึกษางานวิจัยพบว่า ได้มีผู้นำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย เช่น การจัดกิจกรรมการเล่นทานคณิตเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดย ขวัญนุช บุญอยู่สง. 2546 : 14) การจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดย (สรพมวงศ จันทร์ดิ่ง. 2544 : 54)การจัดประสบการณ์แบบโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ โดย (อำพวรรณ เนียมคำ. 2545 : 35) เป็นต้น จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนคณิตศาสตร์มีความหลากหลาย แต่ใน การจัดประสบการณ์ซึ่งพบว่ามีกิจกรรมกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยความเพลิดเพลินและความสนใจของเด็กต่อมาระยะหนึ่ง ได้มีผู้นำศิลปะมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ เช่น การจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพนอกห้องเรียนเพื่อศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็ก โดยจิตทนายวรรณ เดือนฉาย (2545 : 70) การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกลุ่มเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก โดย วรรณิการ์ โยธาวิรินทร์ (2545 : 110) การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้ทรายสี เพื่อศึกษาการคิดเชิงเหตุผลของเด็ก โดย วราภรณ์ นาคะศิริ (2546 : 35) ศิลปะช่วยให้เด็กสื่อสารและบูรณาการประสบการณ์ที่มีเด็กสามารถผสมผสานความรู้วิทยาศาสตร์ สังคมคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ลงในศิลปะที่เด็กแสดงออกเด็กได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและเรียนรู้อย่างอิสระ สื่อศิลปะเป็นรูปแบบโดยธรรมชาติที่ทำให้มีการแสดงออกและค้นคว้าที่นำไปสู่การเรียนรู้ของเด็กและเข้าใจโลกซึ่งทำให้เด็กได้คิดพัฒนาสร้างสรรค์จากการถ่ายภาพที่เห็นเป็นศิลปะของการเรียนรู้ที่สำคัญ เด็กได้ทั้งสุนทรีย์ภาพในงานศิลปะควบคู่ไปกับการเรียนสาระวิชา ซึ่งศิลปะจะเป็นแก่นของการพัฒนาได้เพราะเด็ก ได้แสดงออกทางพุทธิปัญญาทั้งหมดที่มีและกระบวนการเรียนรู้ผ่านทางศิลปะเด็กเล็กต้องการสัมผัสและการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมโดย (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547 : 35) การเรียนรู้ศิลปะเป็นกิจกรรม

ที่ได้สัมผัสได้ สามารถระบายความคิดความรู้สึกและสื่อออกไปให้ผู้อื่นรู้ นอกจากนั้นศิลปะยังเป็นกิจกรรมที่เพลิดเพลิน ที่กระตุ้นการเรียนรู้

ดังนั้นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จึงเป็นทักษะที่จำเป็นและควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัย ด้วยการสอดแทรกและบูรณาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์กับทุกกิจกรรม โดยควรให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะด้านคณิตศาสตร์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิด โดยใช้เหตุผล การค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยการสังเกต การสำรวจ การจำแนกการเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ การจัดลำดับ การนับ และการทำตามแบบ ซึ่งเด็กจะเกิดความคิดรวบยอด ทางคณิตศาสตร์จากกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลข รูปร่าง รูปทรง ขนาดลำดับ และความสัมพันธ์ กับสิ่งต่าง ๆ เพราะโดยปกติเด็กจะเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากการได้รับประสบการณ์ ในการดำรงชีวิตประจำวัน ตามธรรมชาติอยู่แล้ว ตามที่คروฟต์และเฮสส์ Croft ; and Hess. 1885 ; อ้างอิงจากวโรเพ็งส์วีสต์. 2542 : 13) กล่าวว่าคณิตศาสตร์เป็นความสามารถด้านสติปัญญาอีกด้านหนึ่งที่ต้องส่งเสริมและจัดประสบการณ์ให้กับเด็กระดับปฐมวัยเนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ซึ่งถ้ามองไปรอบตัวก็จะเห็นว่าชีวิตต้องเกี่ยวข้องกับตัวเลขอย่างมากมาย เริ่มต้นตั้งแต่เลขที่บ้าน ทะเบียนบ้าน ทะเบียนรถ ปริญญา นาฬิกา เวลา การซื้อขาย การติดต่อสื่อสาร การตื่นนอนเวลาไหน ไปพบกับใคร ใช้โทรศัพท์เบอร์อะไร ขึ้นรถเมล์เบอร์อะไร สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น นิตยา ประพุดติกิจ (2541 : 2) จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์มีความสำคัญสำหรับเด็กและควรสอดแทรกบูรณาการกับทุกกิจกรรม

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรม 1 ใน 6 กิจกรรมที่เด็กปฐมวัยจะต้องปฏิบัติในแต่ละวัน โดยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้เด็กเกิดกระบวนการคิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ ซึ่งนอกจากจะให้เด็กฝึกการใช้ความคิด และการใช้สายตาและมือให้ประสานสัมพันธ์กันแล้ว กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ยังช่วยถ่ายทอดความรู้สึกและความรู้สึกของเด็กออกมาในรูปของงานศิลปะ เช่น การวาดภาพ การปั้น การฉีก-ปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์หรือวิธีการอื่นที่เด็กคิดสร้างสรรค์ผลงาน กุลยา ดันติผลาชีวะ (2547 : 17) ผลงานของเด็กที่แสดงออกมาจะสะท้อนความสนใจ การรับรู้ และความพร้อมของเด็กแต่ละคนผ่านสื่อวัสดุที่เหมาะสม สื่ออย่างหนึ่งที่จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเกิดการเรียนรู้และคิดสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ คือ วัสดุอุปกรณ์ที่มาจากธรรมชาติ เช่น ดิน หิน ทราย เมล็ดพืช ข้าวเปลือก ฟางข้าว กิ่งไม้ ดอกไม้ การทำงานศิลปะ

สร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติทำให้เด็กได้มีโอกาสสังเกต และสัมผัสวัสดุอุปกรณ์ที่มีลักษณะแตกต่างกันในเรื่องของรูปร่าง รูปทรง ขนาด พื้นผิวสัมผัส น้ำหนักอ่อน - แกร่งของสี ฯลฯ ซึ่งส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดและทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ รูปทรง ความกว้าง ความยาว ความสูง (สูง-ต่ำ) ขนาด (เล็ก-ใหญ่) พื้นผิว (เรียบ ขรุขระ หยาบ) จากการมีประสบการณ์กับสื่อที่เป็นวัสดุธรรมชาติอยู่รอบตัว เป็นการเรียนรู้ โดยการใช้ความรู้สึกสัมผัสกับสิ่งที่เป็นวัสดุจากธรรมชาติอย่างแท้จริง พิระพงษ์ กุลพิศาล (2536 : 9 - 29) กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าแก่เด็กหลายประการ อาทิเช่น ทำให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างร่างกายกับสมองที่สมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการเป็นของตนเอง เกิดความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็น ช่างสังเกตและช่างซักถามในเรื่องที่สงสัย ช่วยฝึกกล้ามเนื้อมือให้มีความแข็งแรง ฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองทำให้เด็กมีโอกาสแสดงออกทางอารมณ์ รู้สึกผ่อนคลาย มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีสมาธิในการทำงานเปิด โอกาสให้เด็กทำงานตามลำพังและทำงานร่วมกับเพื่อน เป็นกลุ่มรู้จักปรับตัวที่จะทำงานร่วมกันฝึกการอดทนการรอคอยการแบ่งปัน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีวินัยในตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ จึงเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งช่วยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดและทักษะทางคณิตศาสตร์รวมทั้งเป็นการปลูกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ โดยให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าผ่านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นวัสดุธรรมชาติ ที่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ภายใต้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาธรรมชาติที่เด็กอาศัยอยู่ บนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ ก่อนและหลังการทดลองเพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ให้แก่เด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นเด็กชาย - หญิง อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 24 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านหนองจอก โนนสมบูรณ์ อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน

2. เนื้อหา

ในการวิจัยนี้ศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ 5 ด้าน คือ

- 2.1 การนับจำนวน 1 -30
- 2.2 การรู้ค่ารู้จำนวน 1 -10
- 2.3 การจำแนก เปรียบเทียบ
- 2.4 การบอกตำแหน่ง
- 2.5 การเพิ่ม – การลด จำนวน 1 -10

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ

4.2 ตัวแปรตาม

4.2.1 ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

4.2.2 ความพึงพอใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัด กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ หมายถึง เอกสาร สำหรับให้ผู้เรียนได้ ลงมือปฏิบัติจริง ผ่านวัสดุและอุปกรณ์จากวัสดุธรรมชาติที่มีลักษณะ แตกต่างกันในเรื่องรูปร่าง สี ขนาด น้ำหนัก พื้นผิว โดยนำวัสดุธรรมชาติที่มีอยู่รอบ ๆ ตัวมาจัด กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เช่น การพิมพ์ภาพใบไม้ ก้อนหินหลากสี การพิมพ์ภาพด้วยดอกไม้ การพิมพ์ภาพด้วยก้านกล้วย การตัดปะใบไม้แห้ง การร้อยก้านมะละกอ การปะติดกิ่งไม้ การ พิมพ์ภาพด้วยกิ่งไม้ ดอกไม้สร้างสรรค์ ไรชทรายสร้างสรรค์ การร้อยดอกไม้ป่า การบิด เปลือกข้าวโพดเป็นตัวเลขงูไบคอง การประดิษฐ์ตุ๊กตาจากเปลือกไข่ การพิมพ์ภาพด้วยผัก การปะติดภาพด้วยใบมะขาม การปั้นดินเหนียวตามจินตนาการ การประดิษฐ์ของเล่นจาก ใบมะพร้าว การวาดด้วยสีธรรมชาติ การลอกกลายไม้

2. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ หมายถึง เกณฑ์คุณภาพ ด้ายกระบวนการและผลผลิตของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80

2.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่เด็กปฐมวัยทุกคนทำได้ จากแบบประเมินทักษะย่อยระหว่างการจัดกิจกรรมทุกแผนการจัดกิจกรรม

2.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้แก่ปฐมวัยทุกคนทำได้จากการทำแบบประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ หลังเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ

3. ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยวัดด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวนเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.1 การนับจำนวน 1 -30 หมายถึง ความสามารถในการนับเลข และออกเสียง 1 ถึง 30

3.2 การรู้ค่ารู้จำนวน 1- 10 หมายถึง ความสามารถในการเรียงลำดับ มากไปน้อย หรือน้อยไปมาก ลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2

3.3 การจำแนกเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถในการสังเกต จำแนก เปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ว่าเหมือน หรือ ต่างกันอย่างไร ในเรื่อง ปริมาณ ขนาด รูปร่าง สี และ รูปทรง เป็นต้น

3.4 การบอกตำแหน่ง หมายถึง ความสามารถในการบอกตำแหน่งของสิ่งของ ในตำแหน่งต่าง ๆ บน –ล่าง,ใน –นอก, ซ้าย –ขวา, กลาง –ข้างหน้า –ข้างหลัง

3.5 การเพิ่ม – การลด จำนวน 1 –10 หมายถึง การลดอ่านจำนวนของสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก การเพิ่มเป็นการรวมจำนวนรวมกลุ่ม มากขึ้น การลดได้แก่การแบ่ง การแยก การนำ ออก น้อยลง

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่ดี ชื่นชอบ พอใจหรือความสุขของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ ซึ่งทราบได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์และมีความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น โดยการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์วัสดุธรรมชาติ
2. ครูผู้สอนในระดับปฐมวัย สามารถนำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้
3. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อสารสนเทศให้ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำวัสดุธรรมชาติมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ซึ่งการนำ

วัสดุธรรมชาติมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นี้จะเป็นแนวทางหนึ่ง
ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY